

Zaman

– Silüet · 31 Ekim 2018

Zaman... Mekân içinde, içine yönelerek;
Ne büsbütün yeşermek, ne yanmak zamanıdır.
Son noktayı keşfedip ilk noktaya gelerek,
Kendi öz düşmanınca kınanmak zamanıdır.

Bir kalem... Azadedir ne bütün silgilerden,
Ne kurtarır gününü kesilmek ilgilerden,
Zihnini arıtarak bilgimsi bilgilerden,
Bir olan hakikati bin anmak zamanıdır.

Düşünmek... Ah düşünmek! İnanmaya bir adım!
Düşün, düşün ve düşün! Bu mu benim muradım?
Düşündüm, düşündükçe kendimden de ıradım:
Artık "Bir" bildiğime inanmak zamanıdır.

Unutmak sözcükleri, yalnız Allah diyerek,
Ve küsmek lezzetlere kuru ekmeğe yiyerek,
Sabırla, tahammülle ânını bekleyerek,
Bir mürşid kapısında sınanmak zamanıdır.

Demirel... Sıyrarak senden insan etini,
İşte bu, değişimin en zoru, en çetini!
İçine rehber edip Peygamber Sünnetini;
Dışınla kabuğunu donanmak zamanıdır.